

Előadás 2018. április 25-én, 19 órakor a Bruder Klaus-templom nagytermében, Stuttgart, Albert-Schäfflestr. 30.

Az előadás címe: **Növények és virágok a Bibliában**

Előadó: **Reinhold Gizella** / Leverkusen

Összefoglalás

E habkönnyűnek ígérkező téma komolyabbra fordul, amint a Magyarországon gyógyszerészként dolgozó előadónk a növények gyógyászati felhasználásáról beszél. De előbb sok szép képet mutat az Ó-és Újszövetségből, majd a növények és virágok szerepéről életünkben, a művészetben a teremtéstől napjainkig.

Az előadóról

Reinhold Gizella sokszor járt Stuttgartban még annakidején, Gyurás atya plébánossága alatt.

Magáról ennyit írt:

„Magyarországon, Borzaváron születtem, több mint 40 éve élek Leverkusenen, ide jöttem férjhez, férjem német születésű, két fiunk van és egy kis unokánk. Magyarországon gyógyszerértárban dolgoztam 15 évig. Itt feleség és anya vagyok - sok társadalmi munka mellett mind a magyar, mind a német közösségekben.”

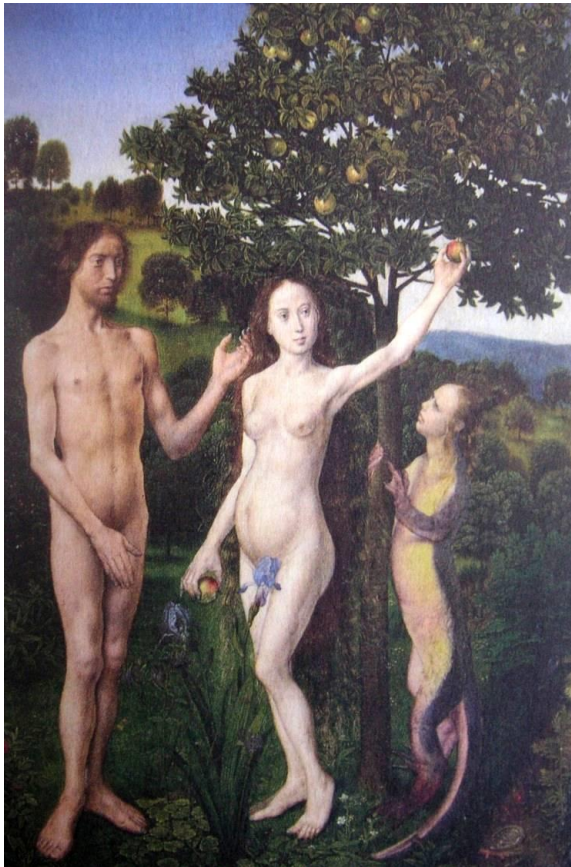
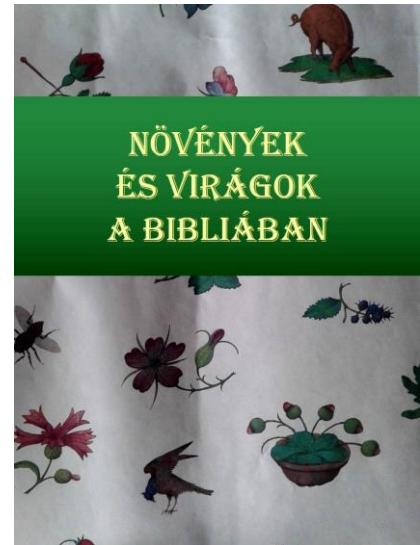
NÖVÉNYEK A BIBLIÁBAN

Reinhold Gizella

Az előadás a teremtéstörténetből kiindulva bemutatja, hogyan adja át Isten az embernek a növényeket, azok jelentőségét és hatásait, a paradicsomi jelenettől a későbbi idők folyamán, egészen napjainkig.

„Teremjen a föld zöldellő növényeket, amelyek termést hoznak, és fákat, amelyek magot rejtő gyümölcsöt teremnek a földön.” /Ter 1,11/

„Nézzétek, nektek adok minden növényt az egész földön, amely magot terem, és minden fát, amely magot rejtő gyümölcsöt érlel, hogy táplálékotok legyen.” /Ter 1,29-30/

A zsidó vallás szerint — a föld termésével kapcsolatban — Isten három ünnep megtartására kötelez: kovásztalan kenyér ünnepe, aratás ünnepe és a betakarítás ünnepe. A zsidó hagyomány mind a mai napig őrzi az ezekhez a hagyományokhoz kapcsolódó termények, növények, gyümölcsök használatát: pálma, citrom, mirtusz, árpa, búza.

„A hónap tizenötödik napján pedig a kovásztalan kenyerek ünnepe az Úr tiszteletére. Hét napon át kovásztalan kenyeret egyetek ” /Lev 23,6/

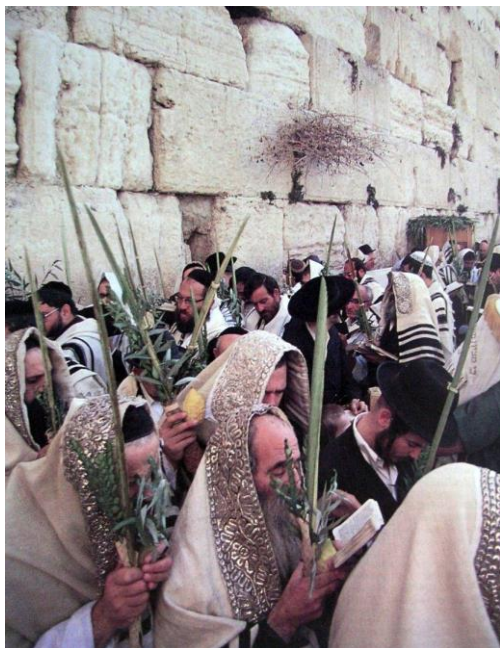
„Amikor majd eljuttok arra a földre, amelyet adok nektek, s amikor elérkezik az aratás, akkor aratástok első kévéjét vigyétek a papnak.” /Lev 23,10/

„...s hozzá még ételáldozatul két tized efa olajjal elkevert lisztlángot, mint a megbékélés illatában elköltött ételt az Úr számára, italáldozatul pedig egy negyed hin bort.” /Lev 23,13/

„Ha elérkezik az aratás országokban, ne vágd le egészen a földig és ne szedd össze, ami aratáskor ott marad, hanem hagyd ott a szegényeknek és az idegeneknek.” /Lev 23,22/

„A hetedik hónap tizenötödik napján, amikor már betakarítottátok a föld termését, üljetek hétnapos ünnepet az Úrnak. (..)

Az első napon vigyetek magatokkal szép gyümölcsöket, pálmaágakat, patak menti fűzfaágakat, és vigadjatok hét napig az Úr, a ti Istenetek színe előtt." /Lev 23,39-40/

A Biblia kb. 130 fajta növényt sorol fel. Ebből kiemel 7 fajtát, amit Isten áldásának nevez: szőlő, olajfa, búza, árpa, gránátalma, füge és datolyapálma. Az Ószövetségben szereplő növények és virágok az Újszövetségben, Jézus példabeszédeiben is megjelennek.

Az Ószövetségben szereplő legrégebben említett fa az akácfa (szentély, áldozati oltár).

*„Utána az égőáldozat oltárát készítette el akácfából.”
/Kiv 38,1/*

A zsidó nép pusztai vándorlása során, amikor zúgolódott, visszaemlékszik az egyiptomi időkre, majd Isten mannáat ad neki eledelül:

„Visszagondolunk a halfélékre, amiket Egyiptomban enni kaptunk, az uborkára és a dinnyére, a póréhagymára, a hagymára és a fokhagymára. Bezzeg most koplalhatunk, nincs semmi, mannán kívül egyebet nem látunk. A manna olyan volt, mint a koriander magja; szemre meg mint a bdellium (hamis mirha) gyantája.” /Szám 11,5-7/

Salamon uralkodásához a cédrus és a ciprus kapcsolódik.

„Így építette Salamon a templomot és be is fejezte. Belül a falakat cédrusfa burkolattal látta el, a templom aljától egészen a tető gerendáiig beburkolta őket belül fával, a templom padlóját meg ciprusdeszkákból rakta ki. A templom hátsó oldalát is beburkolta cédrusfával 20 könyöknyire a földtől a gerendáig, aztán elválasztotta a templomot a hátulsó résztől, a szentek szentjétől. (...)

Belül tehát cédrusfából volt a templom, faragott gyümölcs- és virágfüzérékkel ékesítve. Csupa cédrusfa volt az egész." /1Kir 6,14-18/

Az Énekek éneke is többféle pompás gyümölccsel és virággal kápráztat el:

„Hajtásaid gránátalmát termő kerthez hasonló, (tele mindenféle) pompás gyümölccsel: nárdusszal, sáfránnyal, kálmossal, fahéjjal, mindenféle tömjéntermő fával, mirhával és aloéval, a legjobb balzsamokkal." /Én 4,13-14/

„Olyan vagyok, mint a szároni nárcisz, én vagyok a völgyek lilioma. Mint a bogáncs között a liliom, olyan a mátkám a lányok között." /En 2,1-2/

Izajás tovább folytatja a sort:

„A sivatagban cédrust növesztetek, akácot, mirtuszt és olajfát; a pusztában fenyőt ültetek; platánt és ciprust, egymás mellett." /Iz 41,19/

Az Újszövetségben is több helyen ugyancsak megtalálhatók a növények vagy azok szimbolikus jelentése.

„Nézzetek a mezők liliomait, hogyan nőnek: nem fáradoznak, nem szőnek-fonnak,

*mégis, mondom nektek, még Salamon sem volt dicsősége teljében úgy felöltözve,
mint egy ezek közül."/Mt 6,28-29/*

*„Nikodémus is elment, aki annak idején éjszaka kereste föl (Jézust),
s vitt mintegy 100 font mirha- és aloékeveréket."/Jn 19,39/*

Végül pedig bemutatom, hogyan jelennek meg a növények és virágok népi szokásainkban, hiedelmeinkben s a művészetekben.

